



Przyszłości wiosna

Przeminęła zimy pora,
Znikły śniegi, zieleń wkoło,
Słysząc rechot żab z wieczora,
Ptaszki śpiewają wesoło.

Cudna wiosna sypie kwiaty,
Pola, łąki stroi hojnie;
Ziemia wdziewa nowe szaty
I ozdabia się przystojnie.

Lecz istnieją jeszcze lody
Między narodami świata,
Brak miłości, pięknej zgody,
Brat zabija swego brata.

Jednak Bóg nam wiosnę sprawi,
Która stopi lody złości,
Z wszelkich nieszczęść ludzkość zbawi
i nauczy praw miłości.

Chrystus żyje i czas zdarzy
Naprawienia wszystkich rzeczy.
Spłoszy smutek z każdej twarzy
Uwielbiony Syn Człowieczy.

Chrystus sprawi pokój wieczny,
Nikt nie dozna trudów znoju,
Każdy będzie tam bezpieczny,
Bo On jest Księżę Pokoju.

Będzie to chwila wspaniała,
Zmartwychwstania pięknej wiosny.
Pozna Boga ludzkość cała,
Z serca wzniesie hymn radosny.

A.Z.

R-
„Straż”